



full dominical

Església de Menorca

Número 2097 - Any XLI - 9 octubre 2022

“L’oració és una ajuda indispensable per al discerniment espiritual, sobretot quan participen els afectes permetent que ens dirigim a Déu amb senzillesa i familiaritat, com es parla a un amic”.

(Papa Francesc)

MIRAR AMB TENDRESA

La setmana passada vaig poder viatjar a Madrid per participar a dues trobades molt enriquidores i amb un contingut pastoral extraordinari. Una era l’encontre nacional dels Equips de la Mare de Déu i l’altre, les jornades nacionals de delegats de Pastoral de la Salut.

En el viatge de tornada, pujant a l’avió, vaig entretenir-me mirant una parella jove, que no conec, que es professava besades i carícies que denotava una estima i un amor descriptibles amb gestos tendres i evidents. Res a dir, més que desitjar-los un amor permanent.

Però, el meu pensament va viatjar a allò que havia viscut uns dies passats en les jornades de Pastoral de la Salut, on havíem tractat com a tema l’acompanyament en el sofriment. I és que els assistents de tot Espanya vam tenir l’oportunitat de viure uns dies intensos, en els quals les mirades es tornen diferents. A la fotografia que acompanya aquest escrit hi podreu veure la mirada tendra de n’Alejandro Rodríguez i n’Águeda Rey. Aquest matrimoni va explicar-nos la seva experiència d’acompanyament en la malaltia i el dolor. N’Águeda, està malalta d’ELA (Esclerosi Lateral Amiotròfica). La seva mirada és una mirada d’amor autèn-



Antoni Fullana

tic esculpit en el dolor i la fe cap al seu marit.

El seu testimoni ens ajuda a entendre que la “creu de n’Agustí, pesa 54 kilos i l’ha d’aixecar 30 vegades al dia per amor”. Són les vegades que l’ha d’aixecar cada dia per canviar-la de posició. N’Águeda i n’Alejandro tenien una vida rutinària d’un matrimoni ben avingut: família, treball, salut. La seva vida es va capgirar quan el metge li va dir que “preparés les seves coses que es moriria”.

A n’Águeda, que portava uns set anys d’acostament a l’Església, açò li va sonar a haver de preparar les seves coses amb Déu, per aquest motiu “li va demanar temps per reconciliar-se amb ella mateixa i amb els altres”. I amb aquesta súplica va arribar a una

determinació: “Hi ha un pas diferent entre acceptar la malaltia i elegir-la que és el que jo he fet”, o, com explica d’una altra manera: “Simplement acceptar-la i tirar endavant i que passi el que Déu vulgui”, o dir-li a Déu: “M’apunto a tenir ELA i et vull ajudar a fer el que tu vulguis fer amb la meua vida”. I amb la determinació, una certesa: “Déu te demana que agafis la seva creu, però Ell t’acompanya sempre, mai et deixa tirat.”

En contemplar la mirada de n’Alejandro i veure en els seus ulls una brillantor dilatadora de la tendresa i l’amor, vaig pensar en l’Amor autèntic de qui diu que “aquesta és la meua forma d’estimar en la Creu: acceptar la Creu amb alegria”. La seva mirada no és una mirada de l’atracció i bellesa juvenil, sinó una mirada d’amor autèntic, de saber descobrir en l’altre el qui porta la Creu de Crist. Va ser un testimoni intens, com també ho van ser totes les jornades que ens van ajudar a descobrir una mica més que l’acompanyament en el sofriment és l’acompanyament de Crist clavat en la Creu. Unes jornades ben profitoses.

Antoni Fullana

(Si voleu aprofundir en aquest testimoni, sols fa falta anar a Google i demanar per: Águeda i Alejandro).

la notícia

Pregàries d’inici de curs i presentació del calendari diocesà

Aquesta setmana els fidels i els grups parroquials dels tres arxiprestats s’han reunit a la Casa de l’Església de Maó, a la parròquia de Sant Martí des Mercadal i al Seminari Diocesà, a Ciutadella, per compartir una estona de pregària i així donar impuls al nou curs pastoral que esteim iniciant.

Així mateix, l’Administrador Diocesà, Mn. Gerard Villalonga va presentar el calendari diocesà, amb totes les celebracions i activitats programades per a aquest curs 2022-23. Trobareu el calendari disponible a la pàgina web del Bisbat (bisbatdemenorca.org). També va compartir amb tots els assistents els objectius pastorals d’aquest curs: créixer en sinodalitat, promoure la participació dels laics i superar el clericalisme; uns objectius molt vinculats al camí sinodal que està vivint l’Església.

Finalment, es va agrair a tots els fidels la seva dedicació i el seu servei constant amb l’Església: catequesi, Càritas, Escoltes, voluntariat, Equips de la Mare de Déu, secretariats, etc., animant-los a seguir endavant, compartint amb la comunitat el millor de si mateixos, acompanyant a les persones que més ens necessiten, sent testimonis alegres de Jesús i posant sempre la nostra confiança en la força de l’Esperit Sant i la Mare de Déu.



Bisbat de Menorca

Diumenge XXVIII de Durant l'Any

Lectura del segon llibre dels Reis 5, 14-17

En aquells dies Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de la lepra. Llavors se'n tornà amb tota la seva acompanyada cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret davant ell, li digué: "Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor." Eliseu li digué: "No acceptaré res. T'ho jur per la vida del Senyor, davant el qual estic sempre, a punt per servir-lo." Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: "¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor."

Salm Responsorial 97

R: **El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.**

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

2, 8-13

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la Bona Nova que jo predic, i per això he de sofrir fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la Paraula de Déu. Jo ho suport tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguir la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist. Això que deim és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el negam, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua feel si nosaltres no li som feels.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

17, 11-19

Un dia Jesús, anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava a un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros enfora i cridaren: "Jesús, mestre, apiadau-vos de nosaltres!" En veure'ls Jesús els digué: "Anau a presentar-vos als sacerdots." Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan se'n va tèm que estava bo, tornà enrera donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins en terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: "¿No eren deu els qui han estat purificats? ¿On són els altres nou? ¿Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?" Llavors li digué: "Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat."

Lectura del segundo libro de los Reyes

5, 14-17

En aquellos días, el sirio Naamán bajó y se bañó en el Jordán siete veces, conforme a la palabra de Elíseo, el hombre de Dios. Y su carne volvió a ser como la de un niño: quedó limpio de su lepra. Naamán y su comitiva regresaron al lugar donde se encontraba el hombre de Dios. Al llegar, se detuvo ante él exclamando: «Ahora reconozco que no hay en toda la tierra otro Dios que el de Israel. Recibe, pues, un presente de tu servidor.» Pero Eliseo respondió: «Vive el Señor ante quien sirvo, que no he de aceptar nada». Y le insistió en que aceptase, pero él rehusó. Naamán dijo entonces: «Que al menos le den a tu siervo tierra del país, la carga de un par de mulos, porque tu servidor no ofrecerá ya holocausto ni sacrificio a otros dioses más que al Señor».

Salmo responsorial 97

R: **El Señor revela a las naciones su salvación.**

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo

2, 8-13

Querido hermano: Acuérdate de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David, según mi Evangelio, por el que padezco hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación y la gloria eterna en Cristo Jesús. Es palabra digna de crédito: Pues si morimos con él, también viviremos con él; si perseveramos, también reinaremos con él; si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

17, 11-19

Una vez, yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samaria y Galilea. Cuando iba a entrar en una ciudad, vinieron a su encuentro diez hombres leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros». Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes». Y sucedió que, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se postró a los pies de Jesús, rostro en tierra, dándole gracias. Este era un samaritano. Jesús tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha habido quien volviera a dar gloria a Dios más que este extranjero?». Y le dijo: «Levántate, vete; tu fe te ha salvado».

Lloem Déu i siguem agraïts

Jesús segueix fent camí cap a Jerusalem i, a punt d'entrar en un poblet situat entre Samaria (que manté una actitud hostil amb els jueus) i Galilea (menyspreada pels jueus perquè hi habiten molts pagans), es troba deu leprosos que, des d'enfora, perquè la Llei així ho manava, supliquen a Jesús que s'apiadi d'ells. La vida d'un leprós era vertaderament terrible ja que, al patiment de la malaltia se li unia la privació de la relació amb els altres per dos motius, el perill de contagi però també perquè estaven estigmatitzats com a pecadors, impurs.

La resposta de Jesús al crit d'aquests leprosos passa per comprovar la seva fe, no els cura directament sinó que els envia a presentar-se als sacerdots (encarregats de certificar la curació). Tots responen amb fe perquè s'hi encaminen, senyal que creuen en les paraules de Jesús, però, mentre hi van, se n'adonen que ja estan curats i, en aquest punt, divergeix la reacció: nou d'ells, continuen el camí per obtenir el certificat de curació i, només un (precisament samarità), se'n torna corrents per trobar-se amb Jesús i agrair-li profundament la curació que li permetrà emprendre una nova vida. L'alegria que sent el fa cridar donant glòria a Déu perquè intueix que l'acció de Jesús ve de Déu. D'ara endavant viurà sempre donant gràcies a Déu perquè s'ha sentit molt estimat i necessita proclamar-ho davant tothom.

"No eren deu els qui han estat purificats? Només aquest estranger ha tornat per donar gràcies a Déu? Llavors Jesús li dirigeix les paraules que marquen la diferència entre ell i els altres nou: "Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat". Els altres han estat curats de la malaltia però la salvació només s'obté en reconèixer l'acció bondadosa de Déu i s'hi respon amb el compromís d'una conversió de vida que porti a fer el bé a tothom com Jesús ens ensenya.

Sabem demanar ajut com aquells leprosos? Sabem, també, descobrir tot allò de bo que arriba quotidianament a la nostra vida i donar-li gràcies a Déu?

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salmos de la 4^a Setmana

DI. 10, Fèria: Ga 4, 22-24. 26-27. 31—5, 1 / 3-4. 15-16; 16, 1-2 o bé: Fets 1, 12-24 / Sal 26 Sal 112 / Lc 11, 29-32.

Dt. 11, Fèria: Ga 5, 1-6 / Sal 118 / Lc 11, 37-41. **Dj. 13, Fèria:** Ef 1, 1-10 / Sal 97 / Lc 11, 47-54.

Dc. 12, Mare de Déu del Pilar (F): 1Cr 15, 1-7. **Dv. 14, Fèria:** Ef 1, 11-14 / Sal 32 / Lc 12, 1-7.

Ds. 15, Santa Teresa de Jesús, verge i doctora de l'Església (F): Sir 15, 1-6 / Sal 88 / Mt 11, 25-30.

Dg. 16, XXIX de Durant l'Any: Ex 17, 8-13 / Sal 120 / 2Tm 3, 14—4, 2 / Lc 18, 1-8.

pregar amb els salms

Ulls que estimen (Salm 33)

L'orant del salm 33 sent sobre ell la mirada amorosa del Senyor que vetlla per donar-li el seu amor:

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, els qui esperen en l'amor que els té (v.18).

El diàleg més íntim entre dues persones que s'estimen es desenvolupa moltes vegades a través de la mirada, de la brillantor amorosa dels ulls. En el llibre dels Salms hi ha un delicat joc de mirades que mostra un llenguatge secret i una profunda solidaritat entre Déu i l'ésser humà.

Igualment altres salms parlen d'una visió intensa i profunda, que penetra tot l'ésser "cor i entranyes" (11,4; 14,2;

33,13-14; 102,20; 113,6). Com també trobem la simbologia dels ulls cap a Déu, és a dir, la mirada humana oberta a l'infinit. És una mirada intensa i amatent:

A tu, que tens el tron en el cel alç els meus ulls (Salm 123,1).

Tota l'atenció de l'orant està posada en el Senyor per trobar-se amb la seva mirada bondadosa. D'aquest creuament de mirades neix una autèntica intimitat i un vincle d'amistat.

La persona que prega no sols espera trobar ajut en els perills i en les dificultats, sinó que també cerca la relació profunda amb Déu: la pertinença a Ell i la comunió amb Ell.

Gadi Bosch Pons



viure la sinodalitat

La Sinodalitat a la Missió

Parlar de la sinodalitat en la Missió, requereix entendre un plantejament general: en primer lloc, que el missioner mai va "per lliure": sempre és enviat per la comunitat i rebut per una comunitat, a la qual ha de servir i acompanyar. Per tant, ja abans de marxar del seu lloc d'origen, ha d'existir un diàleg, un esperit de "caminar junts", tant amb els que l'envien com amb els que el rebran. En segon lloc, que el missioner mai arriba a un lloc "sense vida", sinó que s'incorpora a una comunitat, de creients o no, que té unes tradicions, unes relacions perso-

nals que han de formar part de la missió. L'essència de la missió és caminar junts, el missioner, amb la comunitat que l'envia i amb la comunitat a la qual va a servir i anunciar l'amor de Déu.

També l'animació missionera ha de néixer de l'esperit sinodal: cal acompanyar la comunitat en el camí de la sensibilització, de la cooperació econòmica i de la pregària. La comunitat local, en la nostra Diòcesi, ha de ser conscient que també forma part de la Missió de l'Església universal, per tant, caminant junts tots els batejats, responsables de l'evangelització.

L'esperit sinodal, fonamental per a millorar la sintonia entre l'Església i el món, és el puntal de la Missió. Tant dels missioners que s'incorporen -dialogant- a la comunitat que l'acull, com dels que, en els nostres llocs, donem suport a la seva tasca, que es també la nostra.

**Joan Mercadal
Victory**

l'entrevista a:

Mn. JOAN ÀGUILA



Mn. Joan Àguila és director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears. També és membre del grup *Canta la Teva Fe*. El proper dimecres 12 d'octubre participarà a la Jornada de Formació dels Catequistes de Menorca.

Com ha de ser el catequista d'avui?

-El catequista ha de ser un gran testimoni, una persona que visqui la fe, que tingui una relació molt íntima amb Jesús, i estigui molt implicada en la vida de l'Església. Una persona que pugui donar un testimoni davant els infants, adolescents i joves que la fe omple la seva vida, dona sentit a la seva existència, i l'impulsa i l'ajuda en el servei a l'Església i als germans.

Com fer que la catequesi porti a una trobada personal amb Jesús?

-A Catalunya i Balears vam fer una mena d'enquesta amb els catequistes, demanant-los les dificultats amb les quals es trobaven. Molts ens deien que la manera com estava plantejada la catequesi fins fa 10 o 15 anys era molt escolar, molt de temes, de continguts, però no d'una iniciació a una relació amb una persona que està viva i que és Jesús. Des d'aquest moment, amb aquesta observació dels catequistes, des del Secretariat vam pensar com transformar la proposta catequètica. El que cal fer és un desvetllament, una introducció, on els més petits, els que comencen, puguin iniciar, per exemple amb l'oratori, aquesta relació amb aquest Jesús que no podem veure i tocar però sí podem descobrir en el nostre cor i la nostra vida.

Què voldràs transmetre als catequistes de Menorca en la jornada de formació?

-Els catequistes són l'ànima d'una parròquia, són persones molt implicades i que s'estimen la comunitat parroquial a la qual pertanyen. Durant la pandèmia moltes activitats com la catequesi es van veure molt perjudicades. La catequesi necessita de la trobada, de la vivència, de la pregària conjunta davant el Sagrari, de celebrar junts l'Eucaristia, etc. El meu desig és transmetre un missatge d'ànim, de coratge, de reconeixement de la tasca que feim els catequistes. És molt lloable la tasca que realitzam i com vam intentar adaptar-nos durant aquests 3 cursos que ens va afectar la pandèmia. També voldré introduir els catequistes a la nova proposta de la Iniciació Cristiana, que incorpora moltes coses que ja es feien, però que també inclou alguna manera de fer que ens pot ajudar a donar resposta a la realitat de les famílies d'avui, perquè puguin descobrir també l'alegria de la fe.

Sonia Febrer Romero



Grup missioners itinerants a l'Amazònia

Foto Secretariat Diocesà de Missions

Agenda

Jornada d'Inici de Curs de la Catequesi

Dimecres 12 d'octubre jornada de formació dels catequistes, entre les 10 i les 13.30 h, al col·legi Sant Francesc d'Assís (Ferrerries).

Programa:

-Xerrada "Proposta d'un nou estil de catequesi a la llum del nou Directori Pastoral per a la Iniciació Cristiana" a càrrec de Mn. Joan Àguila.

-Tallers. Opció A: "Conèixer i treballar el material per als fillets" a càrrec d'Esperança Buendia i Maria Feliu.

Opció B: "Conèixer i treballar el material per als pares i mares" a càrrec de Jaume Martorell.

Premi Cooperació

Divendres 14 d'octubre, a les 19.30 h, al Saló de Plens de l'Ajuntament des Castell.

Consell Diocesà de Càritas Menorca

Dilluns 17 d'octubre a les 17 h a l'església de Santa Maria de Ferreries.

Programes de ràdio de l'Església de Menorca

Cada setmana ens podeu escoltar a:

COPE MENORCA (89.6 FM): "El Mirall de l'Església", cada divendres a les 13.30 h. i "Església Notícia", cada diumenge a les 9.45 h.

IB3 RÀDIO (88.6 FM): "Temps de Creure", cada dissabte a les 6.30 h.

RADIO MARIÀ (92.0 FM): "Revista Diocesana", cada diumenge a les 13.30 h.

Voluntariat Escoltes de Menorca

Si tens 18 anys o més i vols viure una experiència de voluntariat acompanyant a fillets i joves fent jocs, excursions, campaments, etc. t'animam a formar part dels Escoltes de Menorca. Pots apuntar-te telefonant al **623 172 343** o escrivint un correu a escoltes@escoltesmenorca.org

Notícies nostres

Assemblea Diocesana de Vida Creixent

Divendres 30 de setembre el Santuari de la Mare de Déu del Toro va acollir l'Assemblea Diocesana de Vida Creixent, amb la qual es va donar inici al curs 2022-23. La trobada va iniciar-se amb unes paraules de benvinguda del president José Coll Pons i amb la pregària "Jo creix en vós", que és un cant a l'Esperit Sant.

L'Administrador diocesà, Mn. Gerard Villalonga, va dirigir unes paraules als assistents, recordant-los que feim camí com a família diocesana, formant part d'un moviment més ampli, el de Vida Creixent a tot Espanya. D'altra banda, Mn. Llorenç Sales va presentar el nou temari per a aquest curs que porta per títol "Estimar", l'autor del qual és Mn. Joan Lladó. La presentació va ser molt interessant, amena i il·lustrativa. Finalment, al migdia es va celebrar l'Eucaristia presidida per l'Administrador Diocesà

i concelebrada per diversos consiliaris i, tot seguit, es va compartir un dinar de germanor a Sa Posada.

A. Fernando Villalonga Sintes



Els Equips de la Mare de Déu celebren el seu 50 aniversari

Diumenge 2 d'octubre els Equips de la Mare de Déu de Menorca van celebrar els seus 50 anys d'existència amb una trobada molt especial a Ferreries. Maria Dolors Amat i Mn.

Cristòfol Vidal van xerrar del seu servei i amor als EMD en una emotiva exposició de records i vivències dels orígens del moviment; ella com a membre del moviment a Catalunya i animadora juntament amb el seu difunt marit Josep M^aRoig, i ell com a prevere menorquí dedicat a dinamitzar matrimonis cristians.

En aquesta jornada d'inici de curs també es van realitzar els relleus dels responsables de sector, dels enllaços amb Catalunya i el del consiliari. També es va donar la benvinguda a dos nous equips: el C17 de Ciutadella i el primer grup que s'ha constituït a Mallorca. Seguidament, es va celebrar l'Eucaristia. I, com tota celebració, es va acabar amb un bon dinar tots junts a la plaça Espanya de Ferreries, on van tenir lloc els orígens del moviment fa 50 anys.

EMD Menorca



Pau Gener Fernández

50 anys de la parròquia de Sant Rafel

Els dies 1 i 2 d'octubre la comunitat parroquial de Sant Rafel va celebrar el seu 50è aniversari, tot coincidint amb la festa externa del titular de la parròquia.

Dissabte 1 d'octubre va tenir lloc l'Eucaristia d'acció de gràcies pels 50 anys de la construcció de la parròquia. Va ser presidida pel bisbe de Mallorca, Mons. Sebastià Taltavull, antic rector de la parròquia i concelebrada per Mn. Francesc Triay, iniciador de la comunitat, Guillem Ferrer, qui va ser diaca adscrit a la comunitat durant 6 anys i, també, per l'actual rector, Mn. Joan Camps.

A la celebració hi van participar més de 200 persones que es van congrega al pati de la parròquia, i va comptar amb l'acompanyament musical del Cor parroquial i del Cor Cadenza. Tot seguit, es va projectar un ví-

deo elaborat per Sebastià Mercadal, que repassava els 50 anys de vida de la comunitat. L'acte va acabar amb un sopar de germanor. D'altra banda, diumenge 2 d'octubre, al voltant de 150 persones es van trobar a Sant Joan de Missa per compartir taula i fer un retrobament amb aquells que han anat passant per la comunitat al llarg d'aquests 50 anys.



Parròquia de Sant Rafel